

Heinrich Heine,
Die Lorelei

Heinrich Heine,
Lorelej

*tradukita de Ludwig
Lazarus Zamenhof*

Heinrich Heine,
Lorelej'

*tradukita de Leopold
Elb*

Heinrich Heine,
Lurleia

*tradukita de N. N.
01*

*Tiu traduko estas po-
ste iom modifita de ali-
uloj, ne estas la origina
traduk-versio de Leo-
pold Elb.*

Ich weiß nicht, was soll es
bedeuten,
daß ich so traurig bin;
ein Märchen aus alten Zei-
ten,
das kommt mir nicht aus
dem Sinn.

Ne scias mi, kial sub-
ita
malgaj' en la koro na-
skiĝis;
el tempo jam enterigi-
ta
legendo al mi reviv-
iĝis.

Ne scias mi, kial mi
estas
Malgaja en la kor'.
Antikva fabelo restas
Por ĉiam en mia me-
mor'.

Ignoro, quid id sibi
velit,
Tristissimus cur sim,
Antiqui aevi fabel-
lam
Cur saepe volverim.

Die Luft ist kühl und es
dunkelt,
und ruhig fließt der Rhein;
der Gipfel des Berges fun-
kelt
im Abendsonnenschein.

Jam malvarmetiĝas l'
aero,
la Rejno mallaŭte ba-
bilas,
per oro de l'sun' en
vespero
la supro de l' monto
rebrilas.

Vespero jam ekmal-
heliĝas,
Fluadas la Rejn' en
trankvil',
La supro de l' monto
lumiĝas
En vespersuna bril'.

Vesperascit et frige-
scit,
Et Rhenus leniter it,
Cacumen montis lu-
cescit,
Dum Phoebus occi-
dit.

Die schönste Jungfrau sit-
zet
dort oben wunderbar,
ihr goldnes Geschmeide
blitzet,
sie kämmt ihr goldenes
Haar.

Plej belan knabinon
mi vidas:
en ora ornamo brilan-
te,
sur supro de l' monto
ŝi sidas,
la harojn mistere
kombante.

Belega knabino jen
tronas
Kun ora juvelar',
La belan vizaĝon kro-
nas
Mirinde la ora harar'.

Sedet in summo
montis
Virgo pulcherrima,
Auro nitet gemma
frontis,
Se pectit auricoma.

Sie kämmt es mit golde-
nem Kamme,
und singt ein Lied dabei;
das hat eine wundersame,
gewaltige Melodei.

La oran kombilon ŝi
movas
kaj kantas tra l' pura
aero,
kaj forto mirinda sin
trovas
en tiu ĉi kant' de
l'vespero.

Ŝi uzas kombilon el
oro
Kaj dume kantas ŝi.
Mirige tuŝas al koro
Sorĉiga la melodi'.

Aureolo pectine pec-
tit,
Carmen canens pro-
cul,
Mirandum id habet
modum
Nec non virilem si-
mul.

...

...

...

...

<p>Den Schiffer im kleinen Schiffe ergreift es mit wildem Weh; er schaut nicht die Felsen- riffe, er schaut nur hinauf in die Höh.</p>	<p>Ŝipet' iras sur la rive- ro, ŝipisto ekstremis de l' kanto, kaj blinda por ĉiu dangero rigardas li al la kan- tanto.</p>	<p>Kaj sopiregon eksen- tas Ŝipisto dum sia ve- tur'; Rifaron li ne priaten- tas, Al monto rigardas li nur.</p>	<p>In cymba navitam mille Angores feri tenent, Non videt scopulos ille, Ocli non si sursum vident.</p>
--	---	---	--

<p>Ich glaube, die Wellen ver- schlingen am Ende Schiffer und Kahn; und das hat mit ihrem Sin- gen die Lorelei getan.</p>	<p>Ha, baldaŭ ŝipisto la bela perdiĝis sub l' akvo- turnado; ĝin Lorelej' faris krue- la, per sia mirinda kanta- do.</p>	<p>Mi kredas, ke dronos finfine Ŝipisto kun sia boat', Kaj tion kaŭzis feine La Loreleja kantad'.</p>	<p>Opinor undas de- vorare Nautam cum navi- cula, Effecit solo canendo Lurleia id dea.</p>
---	--	---	--

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas HEINRICH HEINE (*1797-12-13 - †1856-02-17), publikigita 1823.*

Arg-2-2 (2014-04-23 18:09:02)

Aus dem Werk "Buch der Lieder", Kapitel "Die Heimkehr", Abschnitt II. Siehe auch ein <http://gutenberg.spiegel.de> unter: http://gutenberg.spiegel.de/?id=5&xid=1131&kapitel=12&chash=eb14eca2272#gb_found. Vidu ankaŭ: http://www.gedichte.vu/?die_lorelei.html. La melodion verkis la komponisto Friedrich Silcher. Vidu la retejon http://www.lieder-archiv.de/die_lorelei-notenblatt_300493.html.

*Traduko de la Germana poemo "Die Lorelei" de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 - †1856-02-17) en Esperanton de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhovo, *1859-12-15 - †1917-04-14).*

Arg-2-565 (2009-10-30 16:15:09)

*Tiun ĉi tradukver-
sion mi prenis
el retejo <http://www.esperanto.mu.ru/Kolekto/Lorelej.html>.*

*Traduko de la Germa-
na poemo "Die Lorelei"
de HEINRICH HEINE
(*1797-12-13 - †1856-
02-17) en Esperanton
de LEOPOLD ELB
(†1912-08.04).*

Arg-2-71 (2005-02-03 19:06:30)

*La traduko troviĝas sur
paĝo 84 de la lernoli-
bro „Post la kurso“ de
Wilhelm kaj Hans Win-
gen, eldonita de Lud-
wig Pickel en Nurem-
bergo (Nürnberg), Ger-
manio.*

*Traduko de la Ger-
mana poemo "Die
Lorelei" de HEINRICH
HEINE (*1797-12-
13 - †1856-02-17) en
la Latinan de N. N.
01.*

Arg-2-179 (2010-02-11 14:00:52)